

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2514/2557

พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตรโจทก์ นายไพฑูรย์ บุรุษจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 138, ป.อ. มาตรา 300, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

ฟ้องโจทก์บรรยายอ้างว่าจำเลยกระทำการอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามกฎหมายในขณะที่เข้าทำการตรวจค้นจำเลยกับพวก โดยบรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดเริ่มตั้งแต่จำเลยฉวยโอกาสขึ้นไปบนรถยนต์ซึ่งจอดอยู่แล้วติดเครื่องยนต์รถขับถอยหลัง อันเป็นการบรรยายฟ้องที่แสดงการกระทำว่าจำเลยกระทำโดยเจตนา และโจทก์บรรยายต่อไปถึงการกระทำของจำเลยต่อเนื่องกันว่า แล้วจำเลยขับรถถอยหลังออกไปอย่างรวดเร็วด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ ซึ่งจำเลยอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ รถที่จำเลยขับถอยออกไปอย่างรวดเร็วเฉี่ยวชนกระแทกถูกดาบตำรวจ พ. เจ้าพนักงานตำรวจล้มลงเป็นเหตุให้ดาบตำรวจ พ. รับอันตรายสาหัส และชนรถจักรยานยนต์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับรถยนต์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของ ธ. ได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำขัดขวางของจำเลยที่ติดต่อกันเนื่องกันโดยไม่ขาดตอนว่าเป็นการกระทำโดยประมาท มิใช่เป็นการบรรยายฟ้องที่แสดงการกระทำการขัดขวางอันเป็นการกระทำในเวลาเดียวกันกับการกระทำตอนเริ่มต้นที่จำเลยฉวยโอกาสขึ้นไปบนรถแล้วขับรถถอยหลังออกไป กรณีจึงมิใช่เรื่องฟ้องโจทก์บรรยายการกระทำอันเป็นการขัดขวางของจำเลยโดยแสดงว่าเป็นการกระทำโดยประมาทและเจตนา ซึ่งขัดแย้งกันหรือเป็นไปไม่ได้ในเวลาเดียวกัน ฟ้องโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำของจำเลยตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นไปตามลำดับเหตุการณ์ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) แล้ว ไม่เป็นฟ้องที่ไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 78, 157, 160 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 138, 300, 371 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4), 78 วรรคหนึ่ง, 157, 160 วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 138 วรรคสอง, 300, 371 ประกอบมาตรา 83 ขณะเกิดเหตุจำเลยอายุสิบแปดปีเศษ เห็นสมควรลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืนที่

เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ไว้ในครอบครอง จำคุก 3 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 เดือน ฐานต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย ฐานชักรถโดยประมาท และฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 เดือน และฐานชักรถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่หยุดรถและให้ความช่วยเหลือตามสมควร พร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 12 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษปรับจำเลยอีกสถานหนึ่ง ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่มีใบอนุญาต ปรับ 1,000 บาท ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ ปรับ 2,000 บาท รวมปรับ 3,000 บาท ลดโทษให้จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงปรับ 1,500 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี และคุ้มครองประพฤติดังกล่าวไว้โดยตลอดระยะเวลาของการรอการลงโทษ โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน ต่อครั้ง เป็นเวลา 1 ปี กับให้จำเลยกระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด 9 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นในฟ้อง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายกฟ้องโจทก์ความผิดฐานชักรถโดยประมาท กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส และต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายตามฟ้องข้อ 1 (ค) ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ฟ้องโจทก์ข้อ 1 (ค) บรรยายอ้างว่าจำเลยกระทำการอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามกฎหมายในขณะที่เข้าทำการตรวจค้นจำเลยกับพวก โดยบรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดเริ่มตั้งแต่จำเลยฉวยโอกาสขึ้นไปบนรถยนต์ซึ่งจอดอยู่แล้วติดเครื่องยนต์รถขับถอยหลัง อันเป็นการบรรยายฟ้องที่แสดงการกระทำว่า จำเลยกระทำโดยเจตนา และโจทก์บรรยายต่อไปถึงการกระทำของจำเลยต่อเนื่องกันว่า แล้วจำเลยขับรถถอยหลังออกไปอย่างรวดเร็วด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ซึ่งจำเลยอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ รถที่จำเลยขับถอยออกไปอย่างรวดเร็วเฉี่ยวชนกระแทกถูกดาบตำรวจพิเชษฐ์ เจ้าพนักงานตำรวจประจำสถานีตำรวจภูธรเมืองพิจิตร ล้มลงเป็นเหตุให้ดาบตำรวจพิเชษฐ์รับอันตรายสาหัส และชนรถจักรยานยนต์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับรถยนต์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของนายธนุ ได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำขัดขวางของจำเลยที่ติดต่อกันเนื่องกันโดยไม่ขาดตอนว่าเป็นการกระทำโดยประมาท มิใช่เป็นการบรรยายฟ้องที่แสดงการกระทำการขัดขวางอันเป็นการกระทำในเวลาเดียวกันกับการกระทำตอนเริ่มต้นที่จำเลยฉวยโอกาสขึ้นไปบนรถแล้วขับรถถอยหลังออก

ไป กรณีจึงมิใช่เรื่องฟ้องโจทก์บรรยายการกระทำอันเป็นการขัดขวางของจำเลยโดยแสดงว่าเป็นการกระทำโดยประมาทและเจตนา ซึ่งขัดแย้งกันหรือเป็นไปได้ในเวลาเดียวกันดังความเห็นของศาลอุทธรณ์ภาค 6 ดังนี้ ฟ้องโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำของจำเลยตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นไปตามลำดับเหตุการณ์ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้วไม่เป็นฟ้องที่ไม่ชอบ เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องและมีใช้คดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้น กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานขบถโดยประมาทกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส และต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายตามฟ้องโจทก์ข้อ 1 (ค) จึงชอบด้วยกฎหมายแล้วสำหรับความผิดฐานขบถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่หยุดรถและให้ความช่วยเหลือตามสมควร พร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามฟ้องข้อ 1 (ง) นั้น เมื่อฟ้องโจทก์ความผิดฐานขบถโดยประมาทไม่เป็นฟ้องที่ไม่ชอบ และจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ข้อเท็จจริงจึงต้องฟังตามฟ้องโจทก์ว่า จำเลยขบถรถยนต์ในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่หยุดรถและให้ความช่วยเหลือตามสมควร พร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ การกระทำของจำเลยตามฟ้องข้อ 1 (ง) อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 78 วรรคหนึ่ง, มาตรา 160 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78 วรรคหนึ่ง, มาตรา 160 วรรคสอง เป็นการพิพากษาเกินคำขอและที่มิได้กล่าวในฟ้องว่า การไม่ปฏิบัติตามมาตรา 78 วรรคหนึ่ง ของจำเลยดังกล่าว เป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ที่พิพากษายกฟ้องโจทก์ตามฟ้องข้อ 1 (ค) และข้อ 1 (ง) นั้น จึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (4), 78 วรรคหนึ่ง, 157, 160 วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 138 วรรคสอง, 300 การลงโทษและกำหนดโทษจำคุกเว้นแต่ความผิดฐานขบถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ให้ปรับอีกสถานหนึ่ง ลดมาตราส่วนโทษตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว คงปรับ 2,000 บาท ฐานขบถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ปรับ 1,000 บาท ลดโทษให้กระหนลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับ 1,000 บาท และ 500 บาท ตามลำดับ รวมโทษทุกกระหนความผิดแล้วเป็นจำคุกจำเลยมีกำหนด 4 เดือน 15 วัน และปรับ 3,000 บาท โทษจำคุกฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัสให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6

องค์คณะ

จิรนิติ หะวานนท์ · พรเทพ อัมพรกลินแก้ว · พิศิษฐ์ สุดลาภา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2514/2557>